

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4475/2021
23.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Ђекић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Крагујевцу, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2434/20 од 02.02.2021. године, у седници већа од 23.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2434/20 од 02.02.2021. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1680/19 од 25.05.2020. године утврђено је да је тужилац стекао право својине на градском грађевинском земљишту на катастарској парцели број .., уписаној у лист непокретности број .. КО Крагујевац 4, површине 12,95 ари, на основу одржаја, што је тужена дужна признати и трпети упис права својине у корист тужиоца и обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 58.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2434/20 од 02.02.2021. године преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев и обавезан тужилац да туженој на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 6.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, на основу решења скупштине Општине Крагујевац од 24.12.1987. године и уговора о плаћању накнаде за додељено грађевинско земљиште од 23.03.1988. године, неизграђено градско грађевинско земљиште кп. бр. .. и .. КО ... дато је на коришћење тужиоцу као најповољнијем понуђачу ради изградње породичне стамбене зграде у складу са урбанистичким планом, уз обавезу да изгради стамбену зграду или изведе знатније радове у року од 3 године од дана правноснажности решења или, у противном, престаје право коришћења. Тужилац је изградио привремени објекат у року од годину дана који није уписан у катастар непокретности.

У поступку обнове државног премера и израде катастра непокретности за КО Крагујевац 4 катастарска парцела број .. формирана од кп. бр. .. и .. Тужилац је преко 30 година у несметаној државини предметне непокретности.

У препису листа непокретности број .. КО Крагујевац 4, парцела број .., њива 3. класе, површине 12,95 ари, градско грађевинско земљиште, је у државној својини, а као носилац права коришћења уписан је тужилац.

Према становишту првостепеног суда, тужбени захтев је усвојен јер је тужилац савесни држалац спорне парцеле од 04.07.1996. године, од када се одржајем могло стећи право својине на државном земљишту, до подношења тужбе 16.01.2018. године, дакле дуже од прописаних 20 година.

Према становишту другостепеног суда, тужбени захтев је одбијен јер тужилац мора конверзију права коришћења у право својине остварити у управном поступку на основу одредаба Закона о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду. Поред наведеног, нису испуњени услови за стицање права својине одржјем без обзира на државину дужу од 30 година јер тужилац није могао имати свест да је власник предметног земљишта пошто га је добио на коришћење.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права. Тужилац нема савесну државину спорне непокретности јер је морао знати да иста није његова пошто му је решењем скупштине Општине Крагујевац од 24.12.1987. године додељена као носиоцу права коришћења, а не права својине. Стога тужилац не може стећи право својине одржајем на основу члана 28. става 4. ЗОСПО. Поступак конверзије права коришћења у право својине тужилац може остварити у управном поступку на основу одредаба Закона о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду („Сл. гласник РС“, бр. 64/15). Стога је побијаном пресудом правилно примењено материјално право из чланова 1, 4. и 10. Закона о претварању права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду и члана 72. става 2. Закона о основама својинскоправних односа.

Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 1. у вези чланова 153. и 154 ЗПП, одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског јер није успео у овом поступку.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић